

цж: Истъргни ся, и насади ся въ море-то, и тя
 7 бы вы послушала. А кой отъ васъ, ако има ра-
 тай да му оре или да му пасе, щомъ си дойде
 отъ нивж-тж, ще му рече; Мини, съдни да я-
 8 дешь? И не ще ли да му рече: Приготви иѣшо
 да вечерямъ, и стегни ся та ми слугувай, до-
 кждъ ямъ и пїж, и слѣдъ това ще ядешъ и
 9 піешъ ты? Да ли ще благодари на тогозъ ратая
 защото е свършилъ каквото му е било порж-
 10 чано? Не ся надѣйж. Така и вы, кога направите
 все що ви е повелѣю, казувайте: Ный смы ра-
 би нищожни; защото направихмы това което
 бѣхмы длѣжни да направимъ.

11 И въ пѫтуваніе-то си къмъ Іерусалимъ, ми-
 12 нуваше прѣзъ срѣдъ Самаріѣж и Галилеїж. И
 веднѣжъ когато влѣзваше въ иѣкое си село,
 13 спрѣхъ издалечь; И тѣ възвысихъ гласъ, и
 14 казувахъ: Іисусе наставниче, помилуй ны. И
 като гы видѣ, рече имъ: Идѣте ся покажѣте
 на священници-тѣ. И когато отивахъ, очисти-
 15 хж ся отъ проказж-тж. И единъ отъ тѣхъ, ка-
 то видѣ че исцѣлѣ, повѣриж ся и съ голѣмъ
 16 гласъ славѣше Бога, И пади ж на лице при но-
 зѣ-тѣ му, та му благодарѣше; и той бѣ Сама-
 17 рянинъ. А Іисусъ отговори и рече: Не ся ли о-
 18 чистихъ десетима-та, а дѣ сж деветима-та? Не
 ся ли намѣрихъ другы да ся върнѣтъ да възда-
 джѣтъ славж Богу, но токо тойзи иноплемен-
 19 никъ? И рече му: Стани та си иди; твоя-та вѣ-
 ра тя исцѣли.

20 И попытансъ отъ Фарисеи-тѣ, кога ще дойде
 царство-то Божіе, отвѣща имъ, и рече: Царство-
 21 то Божіе иѣма да дойде съ изглежданіе: Нито
 ще ви рекжть: Ето тута е, или, ето тамъ; за-
 щото ето, царство-то Божіе вѫтрѣ въ васъ е.
 22 И рече на ученици-тѣ: Ще дойдѣтъ дни когато